

Петрюк Д. А.,
магістр права юридичного факультету
Фордгемського університету (Нью-Йорк, США)

ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ ТА БОРОТЬБА З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ: МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ТА УКРАЇНСЬКА ПРАКТИКА

FINANCIAL MONITORING AND COMBATING MONEY LAUNDERING: INTERNATIONAL STANDARDS AND UKRAINIAN PRACTICE

Фінансовий моніторинг є важливим механізмом забезпечення економічної безпеки держави, який спрямований на запобігання легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення. У статті розглянуто ключові міжнародні стандарти боротьби з відмиванням коштів та їхню адаптацію в законодавство України. Здійснено комплексний аналіз діяльності таких міжнародних організацій, як FATF, Базельський комітет з банківського нагляду, Egmont Group та Європейський Союз, які формують глобальну систему запобігання фінансовим злочинам. Охарактеризовано основні нормативно-правові акти України, що регулюють сферу фінансового моніторингу.

У статті акцентується увага на сучасних викликах та ризиках, що ускладнюють ефективність фінансового моніторингу в Україні. Особливу увагу приділено стрімкому зростанню використання цифрових фінансових технологій, криптовалют та онлайн-платежів, які нерідко використовуються у схемах відмивання коштів.

Висвітлено конкретні випадки реалізації схем ухилення від сплати податків, фіктивних операцій та транскордонного переміщення нелегальних коштів, виявлених завдяки системі фінансового моніторингу. Проаналізовано виклики, що постають перед українськими державними органами та фінансовими установами у контексті боротьби з фінансовими злочинами, включаючи проблеми недостатньої цифровізації моніторингових процесів, корупційні ризики та складність регулювання сфери віртуальних активів.

За підсумками дослідження окреслено перспективні напрями розвитку фінансового моніторингу в Україні. Запропоновано низку заходів, серед яких – удосконалення законодавства, автоматизація контролю за фінансовими потоками, підвищення відповідальності за порушення норм фінансового моніторингу, розширення механізмів контролю за криптовалютними транзакціями та активізація міжнародної співпраці у сфері боротьби з відмиванням коштів. Визначено необхідність подальшого розвитку фінансової розвідки та удосконалення процедур обміну інформацією між державними органами для ефективного виявлення злочинних фінансових схем.

Ключові слова: фінансовий моніторинг, фінансові злочини, відмивання коштів, FATF, криптовалюта, транскордонні транзакції, цифровізація.

Financial monitoring is a crucial mechanism for ensuring the economic security of the state, aimed at preventing the legalization of proceeds derived from criminal activities, the financing of terrorism, and the proliferation of weapons of mass destruction. This article examines the key international standards for combating money laundering and their adaptation into Ukrainian legislation. A comprehensive analysis is conducted of the activities of major international organizations, including the Financial Action Task Force (FATF), the Basel Committee on Banking Supervision, the Egmont Group, and the European Union, which collectively shape the global framework for preventing financial crimes. The primary legislative and regulatory acts of Ukraine governing financial monitoring are also characterized.

The article focuses on contemporary challenges and risks that hinder the effectiveness of financial monitoring in Ukraine. Particular attention is paid to the rapid expansion of digital financial technologies, cryptocurrencies, and online payments, which are frequently utilized in money laundering schemes.

The study highlights specific cases of tax evasion schemes, fictitious transactions, and cross-border movement of illicit funds identified through the financial monitoring system. The challenges faced by Ukrainian state authorities and financial institutions in combating financial crimes are analyzed, including the insufficient digitalization of monitoring processes, corruption risks, and the complexity of regulating the virtual asset sector.

The research outlines prospective directions for the development of financial monitoring in Ukraine. A range of measures is proposed, including the enhancement of legislation, automation of financial flow controls, increased liability for violations of financial monitoring regulations, expansion of mechanisms for supervising cryptocurrency transactions, and strengthening international cooperation in the fight against money laundering. The necessity of further developing

financial intelligence and improving information exchange procedures among state authorities is emphasized to ensure the effective detection of criminal financial schemes.

Key words: *financial monitoring, financial crimes, money laundering, FATF, cryptocurrency, cross-border transactions, digitalization.*

Фінансовий моніторинг та боротьба з відмиванням коштів є одними з основних напрямів у сфері міжнародного фінансового регулювання. В умовах глобалізації економічних процесів та збільшення кількості фінансових операцій виникає потреба у жорсткому контролі за рухом капіталу з метою запобігання його використанню в злочинних цілях. Для забезпечення єдиного підходу до боротьби з відмиванням коштів і фінансуванням тероризму міжнародні організації та держави розробили низку нормативних актів і рекомендацій, які спрямовані на уніфікацію механізмів фінансового моніторингу.

Однією з найвпливовіших міжнародних інституцій у цій сфері є Фінансова діяча група (FATF), яка була створена у 1989 році для розробки глобальних стандартів боротьби з відмиванням коштів. Основним документом цієї організації є «40 рекомендацій FATF», які містять базові вимоги до держав щодо створення ефективної системи фінансового моніторингу, забезпечення прозорості фінансових операцій та посилення відповідальності за легалізацію доходів, отриманих злочинним шляхом. Виконання цих рекомендацій є обов'язковим для всіх країн-членів FATF, а також для тих, хто прагне уникнути потрапляння до «сірого» чи «чорного» списку організації [6].

Окрім FATF, важливу роль у боротьбі з відмиванням коштів відіграє Базельський комітет з банківського нагляду. Цей орган розробляє нормативні документи для фінансових установ, що регулюють управління ризиками та впровадження заходів з протидії фінансовим злочинам. Наприклад, «Базельські принципи ефективного банківського нагляду» передбачають, що кожен банк повинен мати внутрішню систему контролю, яка запобігає використанню його послуг для відмивання коштів [1].

Європейський Союз також активно впроваджує стандарти боротьби з фінансовими злочинами через ухвалення директив щодо боротьби з відмиванням грошей. Однією з ключових є Четверта директива ЄС 2015/849/ЄС (AMLD IV), яка встановлює вимоги щодо

ідентифікації клієнтів, посилення фінансового моніторингу та створення реєстрів кінцевих бенефіціарних власників компаній [9, с. 120]. У 2018 році її доповнила П'ята директива ЄС 2018/843/ЄС (AMLD V), яка посилила контроль над криптовалютними операціями, а також розширила перелік суб'єктів, зобов'язаних здійснювати фінансовий моніторинг [2].

Окрім європейських ініціатив, варто відзначити діяльність Egmont Group – міжнародної організації, яка об'єднує фінансові розвідувальні підрозділи понад 160 країн світу. Її діяльність спрямована на сприяння міжнародному обміну інформацією про підозрілі фінансові операції та координацію зусиль у боротьбі з відмиванням грошей. Значну роль у боротьбі з фінансовими злочинами також відіграє Управління ООН з наркотиків і злочинності (UNODC), яке забезпечує методологічну підтримку та надає технічну допомогу країнам у розбудові ефективних систем протидії відмиванню коштів [8].

Варто зазначити, що міжнародні стандарти є важливими орієнтирами для національного законодавства, проте їх ефективність значною мірою залежить від того, наскільки країни імплементують їх у власні нормативно-правові акти та як вони застосовуються на практиці. У деяких державах механізми фінансового моніторингу формально відповідають міжнародним вимогам, проте на практиці вони не завжди є ефективними через корупцію, недостатню взаємодію між органами влади чи недосконалу систему контролю. Саме тому одним із головних викликів залишається питання не лише законодавчої відповідності міжнародним нормам, а й забезпечення реальної ефективності фінансового моніторингу на рівні державних інституцій.

Міжнародні стандарти фінансового моніторингу та боротьби з відмиванням коштів базуються на рекомендаціях FATF, нормативних актах Базельського комітету та директивах ЄС, а також діяльності таких організацій, як Egmont Group та UNODC. Вони створюють єдиний підхід до регулювання фінансових операцій та

протидії злочинному використанню фінансової системи. Водночас, незважаючи на наявність загальноприйнятих міжнародних норм, ефективність їх реалізації значною мірою залежить від кожної окремої держави, її політичної волі та спроможності забезпечити дієвість контролю за фінансовими потоками [10, с. 73].

Україна, як частина міжнародної фінансової системи, поступово адаптує своє законодавство до світових стандартів боротьби з відмиванням коштів і фінансуванням тероризму. У сфері фінансового моніторингу національне законодавство зазнало суттєвих змін, що спрямовані на приведення нормативно-правової бази у відповідність до рекомендацій FATF, Базельського комітету з банківського нагляду та директив ЄС. Основним нормативним актом, що регулює цю сферу, є Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» № 361-IX, який був прийнятий 6 грудня 2019 року та набув чинності 28 квітня 2020 року [16]. Цей закон визначає принципи, механізми та суб'єктів фінансового моніторингу, встановлює вимоги до ідентифікації клієнтів, розкриття кінцевих бенефіціарів, аналізу фінансових операцій, а також регламентує відповідальність за порушення у цій сфері. Одним із ключових положень цього закону є поділ суб'єктів фінансового моніторингу на первинних та державних. До первинних суб'єктів належать банки, страхові компанії, ломбарди, платіжні системи, фінансові посередники, суб'єкти аудиторської діяльності, адвокати, нотаріуси, а також оператори з обміну віртуальних активів, що стало нововведенням у зв'язку зі зростанням популярності криптовалют. Державними суб'єктами фінансового моніторингу виступають Національний банк України (НБУ), Державна служба фінансового моніторингу (ДСФМ), Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР), Міністерство фінансів України та інші органи, наділені повноваженнями щодо контролю за дотриманням законодавства у сфері протидії відмивання коштів. Особливу роль у системі фінансового моніторингу відіграє Державна служба фінансового моніторингу, яка виконує функції фінансової розвідки,

аналізує підозрілі операції, співпрацює з міжнародними організаціями та готує звіти для правоохоронних органів. Цей орган діє відповідно до постанов Кабінету Міністрів України та міжнародних зобов'язань, зокрема взаємодіє з Egmont Group та іншими аналогічними структурами.

Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом» запровадив ризик-орієнтований підхід до аналізу фінансових операцій. Це означає, що суб'єкти первинного фінансового моніторингу зобов'язані оцінювати ризики своїх клієнтів та проводити поглиблену перевірку у разі виявлення підвищеного ризику. До факторів ризику належать операції з великими сумами готівки, складні фінансові схеми без очевидної економічної логіки, транзакції з країнами, які мають низький рівень фінансового контролю, а також операції, що проводяться через підставних осіб. Законодавство також встановлює поріг фінансових операцій, які підлягають обов'язковому моніторингу. На сьогодні ця сума становить 400 тисяч гривень або її еквівалент в іноземній валюті, якщо операція відповідає хоча б одному з визначених ризикових критеріїв (наприклад, проводиться за участю публічних осіб, здійснюється з анонімних джерел або пов'язана з офшорними зонами).

Одним із найбільш дискусійних аспектів українського законодавства про фінансовий моніторинг є питання реєстрації кінцевих бенефіціарів юридичних осіб. Відповідно до чинних вимог, всі компанії в Україні повинні розкривати інформацію про своїх кінцевих власників, що спрямовано на запобігання використанню підставних осіб у схемах з відмивання грошей. Для реалізації цієї норми було створено Єдиний державний реєстр бенефіціарних власників, який перебуває у віданні Міністерства юстиції України. Запровадження цієї вимоги сприяє підвищенню прозорості бізнесу, однак водночас викликало певні труднощі у зв'язку з необхідністю подачі значного обсягу документів та складністю встановлення реального власника у деяких випадках. Крім того, відмова компанії розкривати інформацію про своїх бенефіціарів може стати підставою для її блокування або застосування фінансових санкцій.

Значна увага в українському законодавстві приділяється відповідальності за порушення правил фінансового моніторингу. Стаття 209 Кримінального кодексу України передбачає кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом. Покарання за цей злочин може включати штрафи, конфіскацію майна, а також позбавлення волі на строк до 12 років залежно від обставин справи [13].

Крім кримінальної відповідальності, за порушення вимог фінансового моніторингу передбачені адміністративні санкції, зокрема значні штрафи для банків, фінансових установ та юридичних осіб, які не дотримуються вимог з перевірки клієнтів, подачі звітності чи ідентифікації підозрілих операцій.

Українська практика також демонструє тенденцію до активного застосування механізмів фінансового моніторингу в боротьбі з корупцією. Так, Національне антикорупційне бюро України (НАБУ) та Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) використовують дані про підозрілі фінансові операції для розслідування злочинів, пов'язаних із незаконним збагаченням, хабарництвом та ухиленням від сплати податків. Аналогічно, Державна податкова служба та Бюро економічної безпеки України здійснюють перевірки транзакцій, що можуть свідчити про виведення капіталу в офшори або приховування доходів.

Загалом, законодавче регулювання фінансового моніторингу в Україні значно вдосконалилося за останні роки завдяки впровадженню міжнародних стандартів та посиленню контролю за фінансовими потоками. Проте подальші виклики залишаються – зокрема, необхідність ефективного контролю за криптовалютними транзакціями, покращення обміну інформацією між державними органами та фінансовими установами, а також підвищення рівня цифровізації процесів фінансового моніторингу. Відповідні зміни можуть сприяти не лише боротьбі з відмиванням коштів, але й загальному підвищенню прозорості фінансової системи країни, що є важливим фактором для залучення міжнародних інвестицій та інтеграції України у світову фінансову спільноту.

Фінансовий моніторинг в Україні є ключовим інструментом у боротьбі з відмиванням

коштів та ухиленням від сплати податків. Згідно з даними Державної служби фінансового моніторингу України (ДСФМ), у 2020 році було виявлено численні схеми ухилення від сплати податків через механізми «зустрічних потоків» та «скруток», що призвели до значних втрат бюджету [11].

У 2022 році кіберфахівці Служби безпеки України (СБУ) викрили масштабну схему ухилення від сплати податків українським суб'єктом господарювання на суму щонайменше 200 млн. грн. Ця схема полягала у проведенні безтоварних операцій з фіктивними підприємствами, що дозволяло зловмисникам мінімізувати податкові зобов'язання та легалізувати доходи, отримані злочинним шляхом [17].

У 2022 році Бюро економічної безпеки України (БЕБ) виявило схему ухилення від сплати податків на суму понад 14 млн. грн. Службові особи суб'єкта господарської діяльності оформили «нетипові» безтоварні операції з постачання соняшникової олії на загальну суму 86,6 млн. грн. підприємству з ознаками «фіктивності» [7].

У 2025 році на Київщині місцевого підприємця судитимуть за ухилення від сплати майже 5 млн. грн. податків. Цей випадок є показовим прикладом того, як правоохоронні органи України активно протидіють фінансовим злочинам та притягують до відповідальності осіб, причетних до ухилення від сплати податків [12].

Однак, попри активну роботу державних органів, проблема відмивання доходів, отриманих злочинним шляхом, залишається актуальною. Згідно з дослідженням Омелян М., Україна щорічно втрачає близько 45 мільярдів гривень через несплату податків суб'єктами господарювання. Це свідчить про необхідність подальшого вдосконалення механізмів фінансового моніторингу та посилення контролю за фінансовими операціями [15].

Крім того, в умовах глобалізації та розвитку цифрових технологій з'являються нові виклики у сфері фінансового моніторингу. Зокрема, використання криптовалют для відмивання коштів стає все більш поширеним явищем, що потребує адаптації законодавства та впровадження нових підходів до контролю за фінансовими потоками.

Практика фінансового моніторингу в Україні демонструє як успіхи, так і виклики. Ефективна боротьба з відмиванням коштів та ухиленням від сплати податків потребує комплексного підходу, який включає вдосконалення законодавчої бази, підвищення професійного рівня працівників фінансових установ та правоохоронних органів, а також активну співпрацю з міжнародними партнерами.

Фінансовий моніторинг в Україні проходить динамічну трансформацію відповідно до міжнародних стандартів та змін у глобальній фінансовій системі. Під впливом технологічного розвитку, нових ризиків у сфері відмивання коштів та фінансування тероризму, а також потреби у зміцненні економічної безпеки держави, Україна активно впроваджує нові підходи до регулювання та нагляду за фінансовими потоками. Попри значні досягнення, існують низка викликів, що потребують системних рішень, включаючи цифровізацію процесів моніторингу, посилення міжнародної співпраці та адаптацію до нових фінансових інструментів, таких як криптовалюти.

Однією з ключових тенденцій є посилення ризик-орієнтованого підходу до фінансового моніторингу. Відповідно до оновлених рекомендацій FATF, національні регулятори та фінансові установи повинні здійснювати аналіз ризиків фінансових операцій з урахуванням їхньої складності, географічного фактору, джерел походження коштів та потенційної загрози використання таких операцій у злочинних схемах. Це дозволяє оптимізувати роботу державних органів, спрямовуючи ресурси на найбільш небезпечні та підозрілі операції. В Україні цей підхід активно застосовується у банківському секторі, зокрема через механізм автоматичного виявлення транзакцій, що виходять за межі встановлених параметрів [5].

Важливим етапом у розвитку фінансового моніторингу є цифровізація процесів та впровадження технологій штучного інтелекту (AI) та RegTech (Regulatory Technology). Використання спеціалізованих програмних рішень дозволяє фінансовим установам оперативно виявляти підозрілі транзакції, аналізувати великі обсяги даних та прогнозувати ризики відмивання коштів. Зокрема, Національний банк України запроваджує сучасні інструменти

для автоматизованого аналізу транзакцій, що дозволяє ефективніше контролювати фінансові потоки та виявляти спроби обходу законодавчих обмежень [14]. Такі технології вже використовуються в розвинених країнах, і їхнє поширення в Україні сприятиме підвищенню ефективності національної системи фінансового моніторингу.

Окрему увагу приділяють регулюванню операцій із віртуальними активами, оскільки криптовалюти стають інструментом відмивання коштів та фінансування терористичних організацій. Відповідно до оновленої Директиви ЄС AMLD6, фінансові установи зобов'язані впроваджувати заходи контролю за криптовалютними транзакціями, ідентифікації учасників таких операцій та повідомлення про підозрілі транзакції відповідним державним органам [3].

Важливою перспективою розвитку фінансового моніторингу є розширення міжнародної співпраці у сфері боротьби з фінансовими злочинами. Україна є активним учасником міжнародних ініціатив, таких як Egmont Group та співпраця з Європолом, що дозволяє ефективніше обмінюватися інформацією щодо підозрілих транзакцій та фінансових потоків, пов'язаних із транснаціональною злочинністю [4].

У 2023 році Державна служба фінансового моніторингу України підписала угоди про співробітництво з фінансовими розвідками кількох європейських країн, що сприяє оперативному розкриттю схем незаконного переміщення капіталу.

Проте, попри позитивні зміни, існують серйозні виклики, що гальмують ефективність фінансового моніторингу. Основними проблемами залишаються недостатня технічна оснащеність фінансових установ, що ускладнює виявлення складних схем легалізації коштів, а також високий рівень корупції, який перешкоджає ефективному впровадженню антивідмивного законодавства. Крім того, значною проблемою є недостатній рівень фінансової грамотності підприємців та громадян, що ускладнює боротьбу з фінансовими шахрайствами.

Висновки. Враховуючи виклики та перспективи, подальший розвиток фінансового моніторингу в Україні має бути спрямований на:

1. Підвищення рівня цифровізації та автоматизації процесів фінансового моніторингу – це дозволить значно зменшити вплив людського фактору та підвищити ефективність виявлення підозрілих фінансових операцій.

2. Зміцнення міжнародної співпраці – Україна має посилити інтеграцію в глобальні системи обміну інформацією щодо фінансових злочинів, зокрема через активну взаємодію з FATF, Європолем та фінансовими розвідками інших країн.

3. Посилення державного контролю над операціями з крипто валютами – необхідно запровадити чіткі механізми верифікації осіб, що здійснюють великі фінансові операції у криптоактивах, та зобов'язати криптобіржі діяти відповідно до норм фінансового моніторингу.

4. Впровадження суворішої відповідальності за порушення вимог фінансового моніторингу – включаючи підвищення штрафів для банків та інших фінансових установ, які не виконують вимоги щодо ідентифікації клієнтів та повідомлення про підозрілі транзакції.

Фінансовий моніторинг в Україні поступово адаптується до міжнародних стандартів, проте ефективність його функціонування залежатиме від здатності держави впроваджувати інноваційні підходи, посилювати міжнародну співпрацю та вдосконалювати регуляторну політику. Перехід до цифрових методів фінансового контролю, посилення державного нагляду за ризиковими транзакціями та розширення міжнародної взаємодії є ключовими завданнями на найближчі роки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Basel Committee on Banking Supervision. Core Principles for Effective Banking Supervision. URL: <https://www.bis.org/publ/bcbs230.pdf>
2. Directive (EU) 2015/849 of the European Parliament and of the Council. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32015L0849>
3. Directive (EU) 2018/1673. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2018/1673/oj>
4. Egmont Group of Financial Intelligence Units. URL: <https://egmontgroup.org>
5. FATF. International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism. URL: <https://www.fatf-gafi.org/content/fatf-gafi/en/publications/Fatfrecommendations/Fatf-recommendations.html>
6. Financial Action Task Force (FATF). The FATF Recommendations. URL: <https://www.fatf-gafi.org/en/recommendations.html>
7. LIGA:ZAKON. «Бюро економічної безпеки виявило схему ухилення від сплати податків на суму понад 14 млн грн» URL: https://biz.ligazakon.net/news/213544_byuro-ekonomchno-bezpeki-viyavilo-skhemu-ukhilennya-vid-splati-podatkv-na-sumu-ponad-14-mln-grn
8. United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). Money-Laundering and Globalization. URL: <https://www.unodc.org/unodc/en/money-laundering/>
9. Возняковська К. А. Господарсько-правові засоби протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 / К. А. Возняковська; кер. роботи О. П. Подцерковний; Нац. ун.-т «Одеська юридична академія». Одеса, 2012. 217 с.
10. Возняковська К. А. Фінансовий моніторинг як інструмент протидії легалізації (відмивання) злочинних доходів. Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія». 2012, № 1, С. 79–90.
11. Державна служба фінансового моніторингу України: Звіт за 2023 рік. URL: <https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/0350/zvity/zvit2023ukr.pdf>
12. Електронний сервіс: Бюро економічної безпеки України. «Ухилення від сплати майже 5 млн грн податків: на Київщині судитимуть місцевого підприємця» URL: <https://esbu.gov.ua/news/ukhylennia-vid-splaty-maizhe-5-mln-hrn-podatktiv-na-kyivshchyni-sudytymut-mistsevoho-pidpriyemtsia>
13. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
14. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua>
15. Омелян М.В. Вдосконалення механізмів фінансового моніторингу в Україні: дис. ... канд. екон. наук: 08.00.08 / Державний податковий університет. Ірпінь, 2024. URL: https://dpu.edu.ua/images/Documents/NAUKA/Zdobuvaci%20stupena%20doktora%20filosofii/2024_Zdobuvaci%20stupena%20doktora%20filosofii/Omelan%20Maksim%20Valerijovic/Disertacia%20Omelana%20M.V.pdf
16. Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом: Закон України № 361-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text>
17. Укрінформ. «СБУ викрила масштабну схему ухилення від сплати податків на 200 мільйонів» URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3396456-sbu-vikrila-masstabnu-shemu-uhilanna-vid-splati-podatktiv-na-200-miljoniv.html>